

فانتزی خوراک

ریبوارسیویلی

ترجمه‌ی سامان سلیمانی

فهرست

۹	یادداشت مترجم
۱۳	مقدمه‌ی نویسنده بر چاپ فارسی
۱۵	درآمد
۲۴	غذای عاشقانه
۳۳	غذای شاعرانه
۴۴	غذای دوستانه
۵۵	سالاد حکمت
۶۴	غذای مادرانه
۷۲	از غذای زن به غذای زنانه!
۸۱	غذای نابینا
۹۲	غذای پیشمرگه
۱۰۳	خوراک پناهندگان
۱۱۵	خوراک راهنما
۱۲۴	خوراک کودکانه
۱۳۳	خوراک پیرانه: ۱۳۳ به سوی احیای آبگوشت مرغ
۱۴۴	باهم غذاخوردن
۱۵۵	غذای خداحافظی

برایم کوزه‌ای پنیر بفرست تا بتوانم ضیافتی برای خود برباکنم!
ایکور

یادداشت مترجم

شهریور سال ۹۲ به مناسبت درگذشت شاعر نامی گُرد شیرکو بیکمن، پرونده‌ای در روزنامه‌ی شرق منتشر کردم و در مطلبی تحت عنوان «آغازی برای دیالوگ فرهنگی این‌سو و آن‌سو»، بر این نکته تأکید کردم که لازم است جنبشی برای ایجاد گفت‌وگو و تعامل فرهنگی میان اقوام ایرانی شکل گیرد و اقوام مختلف ایران‌زمین با آثار فرهنگی یکدیگر بیش از پیش آشنا شوند. متأسفانه کارهایی که در حوزه‌ی کردی صورت گرفته، هم اندک بوده و هم از نظر موضوعی محدود؛ محدود از آن جهت که بیش‌تر معطوف به حوزه‌ی ادبیات و ترجمه‌ی شعر و رمان به زبان فارسی یا بالعکس بوده و کارهای صورت گرفته نیز هم از لحاظ کیفی و هم کمی متأسفانه اندک و کم‌شمار و صرفاً محدود به تعدادی از ادب‌ای بوده است، و تازه از این تعداد محدود هم آثار انگشت‌شماری منتشر شده. البته در اهمیت آن شکی نیست، اما بر این باورم که تلاش‌هایی از این دست باید از عرصه‌ی ادبیات فراتر رود و حوزه‌های تاریخ و اندیشه را نیز در برگیرد. انتخاب آثار ریووار سیویلی و ترجمه‌ی آن‌ها به زبان فارسی در راستای چنین هدفی است. اما کتاب پیش روی: فانتزی خوراک.

فانتزی خوراک در نگاه اول کتابی است درباره‌ی غذاها؛ اما در واقع فراتر از داستان غذاهای است. فانتزی خوراک روایت‌کننده‌ی روابط انسانی از دریچه‌ی غذاست و با زبانی ساده و فراگیر، ما را به تأمل در نوع غذاخوردن، روابط انسانی و سبک زندگی وامی دارد. تأملی که شاید به علت جذابیت موضوع یعنی غذاخوردن، اهمیتی دوچندان می‌یابد و موجب می‌شود نگاهی نو به مقوله‌ی غذاخوردن بیندازیم. این کتاب می‌تواند عنوانی فرعی همچون «نگاهی انتقادی به سبک زندگی» داشته باشد؛ نگاهی انتقادی به آنچه به

آمیخته بود. با مطالعه‌ی کتاب ریبور متوجه این نکته شدم که تقویت این نگاه و تسری آن به بخش‌های مختلف زندگی تا چه اندازه می‌تواند ما را از یک‌نواختی دور کند. نگاه فانتزیک به زندگی یعنی عاشقانه زیستن، عاشقانه نگریستن و عاشقانه رفتارکردن و شاید از همه مهم‌تر خلاقانه غذا پختن... هر آنچه در طبیعت پیرامون ما وجود دارد می‌تواند رنگ و بویی از عشق و خیال خلاقانه به ما هدیه کند.

فانتزی خوراک را همزمان با کتاب خنده و فلسفه از همین نویسنده ترجمه کردم و در حال حاضر مشغول ترجمه کتاب دیگری از ریبور هستم در حوزه‌ی جامعه‌شناسی احساسات. امیدوارم نگاه و قلم این نویسنده، علاقه و توجه مخاطب ایرانی را به خود جلب کند.

لازم می‌بینم از دوستانی که در ترجمه‌ی این اثر یاری ام دادند تشکر کنم. دوست خوبی محمد صدیق سرداری که نسخه‌ی اولیه‌ی اثر را مطالعه و ویرایش کردن، دوست گرانقدرم دکتر امید ورزنده که زحمت ترجمه‌ی اشعار کردی کتاب بر عهده‌ی ایشان بود و با مطالعه‌ی کتاب نکات مهمی را متذکر شدند و دوست ارجمند سرکار خانم فرشته حبیبی که با نگاه تیزبین و دقیق خود نسخه‌ی نهایی کتاب را مطالعه کردند و با تذکر برخی نکات به بهترشدن نتیجه‌ی نهایی اثر کمک شایانی رساندند و مدیر محترم نشر دات

که حضورش همواره انرژی بخش و یاری دهنده بوده است.

و در پایان، امیدوارم ترجمه‌ی این کتاب، ادامه‌ی مسیری باشد که با هدف آشنایی و شناختی نو از فرهنگ کرده‌ها آغاز شده و دیالوگ فرهنگی میان این سو و آن سو را بیش از پیش تقویت کند.

تهران بهمن ماه ۱۳۹۴

علت تغییرات روزافزون و سریع دنیای جدید نادیده گرفته شده و جا دارد مورد بازبینی قرار گیرد. و اما نویسنده کتاب: ریبور سیویلی.

ریبور سیویلی، استاد فلسفه است و به شکلی آکادمیک در این حوزه فعالیت دارد. فلسفه را در دانمارک آموخته و سال‌ها زندگی در آن کشور و فضای متفاوت مغرب زمین موجب شده نگاهی متفاوت به زندگی روزمره داشته باشد. همچنین به خوبی با جامعه‌شناسی و مفاهیم آن آشناست. از طرفی ادب موفقی است که در حوزه‌ی شعر و داستان آثار قابل توجهی دارد. این سه ویژگی خمیرمایه‌ی اصلی آثار ریبور است. آشنایی ریبور با فلسفه، زندگی در غرب و تسلط وی بر ادبیات و فرهنگ کردی در مقام بخشی از فرهنگ مشرق زمین، او را واجد این شایستگی کرده که بتواند با نگاهی انتقادی و عمیق و به دور از شعارزدگی به نقد سبک زندگی امروزی پردازد. ریبور انسانی دوست‌داشتنی و بذله‌گو است که به مسائل اطرافش با دیدی عمیق و متفاوت می‌نگردد، و با زبان طنز و نکته‌یین خود مسانلی را به هم مرتبط می‌کند که گاه در وهله‌ی اول خواننده را شگفتزده می‌کند اما در نهایت با پیوندی زیرکانه و هوشیارانه، مفهوم موردنظر خود را بیان می‌کند و خواننده را به تأمل و امید دارد.

و اما خود من، از زمان کودکی تا سال‌های پایان دیبرستان در غذاخوردن بسیار بهانه‌گیر بودم. به قول معروف بچهی بدغذایی بودم! بعدها در دوران دانشجویی، از آن طرف بام افتادم: هر غذایی را می‌خوردم فقط به قصد سیر شدن. اما با شروع زندگی مستقل و تنها زیستن، نگاهی همزمان به زندگی و غذا تغییر کرد. متوجه این نکته شدم که انسان سالم انسانی است که آشپز خوبی هم باشد. مدت‌ها آشپزخوب بودن، برایم اینطور تعریف می‌شد که غذاهای پیش‌تر آزموده شده را به خوبی درست کنم. اما در گذر زمان، آزمون و تجربه‌ی غذای مادرانه با غذای زنانه، غذای عاشقانه، غذای دوستانه، غذای تهابی و غذای حکیمانه تلفیق شد تا جایی که امروز گهگاه غذاهایی درست می‌کنم که در هیچ کتاب و منبع آشپزی، اسمی از آن برده نشده است. در واقع سال‌ها بود که نگاهم به آشپزی با فانتزی‌های شخصی ام درهم